

Dissidenter i USAs ledband

Zoltan Tiroler

Aleida Godínez arbetade som hemlig agent åt Kubas säkerhetstjänst från 1991 till 2003. Det året blev hon ett av huvudvittnena vid de omtalade rättegångarna mot de 75 personer som arresterats för att de arbetade åt USA. Godínez ansträngde sig i många år att bli en ledande "dissident" och komma in i de inre kretsarna i den USA-betalda oppositionen. Hon uppträdde som en lojal och duglig anställd åt USAs intressekontor, USIS, och CIA i Havanna. Hennes historia finns med i boken *Los Dissidentes* av Rosa Miriam Elizalde och Luis Baez, Editora Política 2003. USA-journalisten Diana Barahona publicerade en intervju med Godínez i spanska *La Republica* 080802, som också refereras här.

En snabb karriär

Hon började blygsamt i Ciego de Ávila mitt på Kuba som "människorättsaktivist", fortsatte och blev "oberoende journalist", "oberoende bibliotekarie", grundade det Kristdemokratiska Partiet, blev ledare för två "oberoende fackföreningar", hon blev högra handen åt den i USA och EU världsberömda dissidenten Martha Beatriz Roques, betrodd spion åt CIA och nära vän till Frank Calzón, VD för Center for a Free Cuba. Alla hennes titlar och organisationer var uppbyggda och samtliga följde order från intressekontoret USIS.

Som hyllad dissident var Godínez en ofta anlitaad gäst i USAs propagandasändningar mot Kuba via Radio Martí, dit hon rapporterade ett par gånger i veckan. Hon mötte diplomater och delegationer från många länder och fick stora summor pengar, gåvor och gratismåltider. Hon fick spionuppdrag och överlämnade information - som hennes kubanska uppdragsgivare försåg henne med - till USIS.

Pengar och visum

Godínez säger att det var två saker som lockade dissidenterna: pengar och visum till USA. Men visumen var ett tvåeggat vapen: de drog folk till dissidentorganisationerna men de försvann snart till Miami. Omsättningen på folk var stor. Det betydde att intressekontoret ständigt letade och tränade upp nya anställda. Godínez själv kontrollerade många sökande. Hon berättar: "Jag hade 11 personer i Kristdemokratiska Partiet. Av dessa ville åtta lämna landet och alla har numera gjort det. Vad gäller de andra tre så fick jag senare veta att en av dem liksom jag var säkerhetsagent. Samma sak hände med de andra organisationerna. En som hade lite fler medlemmar, mellan 15 och 20, var Kubanska Människorättskommissionen. Samtliga lämnade landet."

Godínez är glad och utåtriktad med stark röst. Hon

skryter med att hon var ansvarig för att Clinton-regeringen skickade stora summor pengar till dissidenterna 1995. Hon var med på ett möte mellan dissidenter och Ann Patterson, statssekreterare för Karibien. När Patterson frågade: "Vad behövs för att störta Castro?", var det ingen som sade något. Så Godínez tog till orda: "När Napoleon krigade var det någon som frågade vad som behövdes för att vinna. Han svarade att han bara behövde tre saker: pengar, pengar och mer pengar. Det är vad vi också behöver, för utan pengar kan vi inte göra något." Clinton hade kort efter detta ett möte i Vita Huset med Frank Calzon, en välkänd veteran inom CIA, och gav honom 500.000 dollar.

Närkontakt med USAs intressekontor, USIS

Godínez uppnådde sin första kontakt med intressekontoret i juni 1994. "Jag grundade tillsammans med fyra andra Kristdemokratiska Partiet och presenterade det för USIS." Där fick hon träffa Christopher Sibila, som inte på något sätt dolde att han arbetade åt CIA. Sibila presenterade Godínez för sin chef, Charles Blaha som gav henne passerkort till kontoret. Där hade hon fri tillgång till telefoner, datorer och faxmaskiner. Men det var ankomsten av Robin Meyer som blev en vändpunkt i hennes karriär. "Blaha rekommenderar Meyer att tala med mig. Efter det betraktar de mig som en av dem."

Meyer hade uppdraget att ena olika dissidentgrupperna och kallade sig själv för deras gudmor. Hon hade med sig en handbok, *Resource Guide for the Transition in Cuba*, utgiven av republikanska partiets International Republican Institute. Chef för detta mäktiga institut var vid denna tid, 1996, dåvarande presidentsonen Jeb Bush. Andra medlemmar var Frank Calzon, CANFs direktör Pepe Cardenas, Elliot Abrams, Lincoln Diaz-Balart, Adolfo Franco (chef för USAID tills en skandal nyligen) och Carlos Franco. Men den som stack ut mest var Porter Goss, några år senare CIA-chef. Dessutom var Jeanne Kirkpatrick, senator Connie Mack, Otto Reich, Roger Noriega och en rad andra med länkar till CIA med.

1995 reste Meyer omkring på hela Kuba och besökte Godínez i hennes hem i Ciego de Ávila flera gånger. "Hon började ägna mig en alldeles särskild uppmärksamhet. Hon föreslog att jag skulle skriva till Frank Calzon och sa att det finns en grupp av NGOer som vill hjälpa Kubas dissidentrörelse. Och så överlämnade hon högtidligt *Resource Guide for the Transition in Cuba*." Godínez kallar handboken sin Bibel, för där kunde hon läsa vad hennes uppdragsgivare i USA ville höra. Godínez träffade Meyer mer än 100 gånger innan hon utvisades från Kuba 1996.

CANF och Freedom House

Terroristorganisationen Kubansk-Amerikanska Stiftelsens (CANF) förste VD, Frank Calzon, gick sedan vidare för att bli chef på Freedom House (källa för svenska UD för bedömning av olika staters "demokrati", öa), en regeringsfinansierad "demokratifrämjande organisation". Styrelsen innehöll framstående hökar och "neocons" som Donald Rumsfeld, tidigare CIA-chefer, maffiaanknutna fackföreningsledare och journalister.

Under 90-talet hade Calzon för vana att skicka utsända från Freedom House till Kuba med pengar och spionuppdrag. En av hans agenter, David Norman Dorn, arresteras i augusti 1997 och erkände att han spionerade på ekonomiska mål och kontaktade dissidenter för att ge dem pengar. Hans erkännande var pinsamt för Freedom House. Det ledde till att Calzon i oktober samma år tog med sig sina anställda och grundade Center for a Free Cuba med stöd av Otto Reich. De fick ett startkapital på 200.000 dollar från exilkubanska fonder, 400.000 dollar från USAID och 15.000 dollar från National Endowment for Democracy, NED. Center for a Free Cuba kan betraktas som Calzons egen kassako, i ljuset av de miljoner som han tog emot i förhållande till de små summor som nådde Kuba. I april 2008 befanns Calzons medhjälpare Felipe Sixto skyldig till förskingring av 500.000 dollar. CANF medgav i en rapport i år (2008) att huvuddelen av alla statliga dollarbidrag avsedda för Kuba stannar i Washington och Miami.

Frank Calzon, CIA-agent

Godínez hade alltså skrivit till Calzon. Kontakten ombesörjdes av USIS och några veckor senare ringde Calzon. Det blev början på ett långt förhållande: de talades vid varje söndagseftermiddag på telefon. "Calzon skickade mig pengar två gånger om året. Mycket pengar". Godínez fick sina sista pengar i mars 2003, strax innan de 75 dissidenterna arresterades. Vid denna tid höll Marta Beatriz Roque och hennes grupp en "hungerstrejk" för en fängslad medlem. Fast i själva verket åt de i smyg mustiga soppor och delade ut visum till USA, vilket Godínez kunde konstatera när hon gick till "hungerstrejken" där hon skulle få sina pengar.

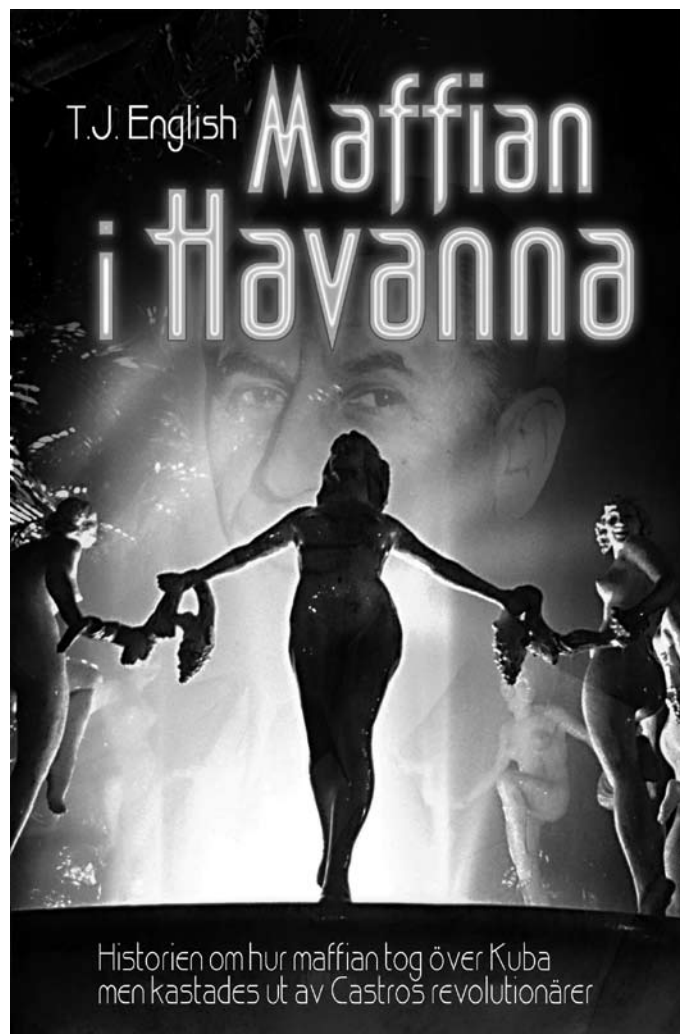
1999 träffade Godínez Robert Kent, som presenterades för henne som "Robert Emmet", utskickad av Calzon. Det var inte första gången han besökte landet på uppdrag åt Calzon och Freedom House. Kent hade nu anlänt 22 februari och tog kontakt med Godínez två dagar senare. Han hade med sig en stor väska med mediciner, toalettartiklar, batterier, radioapparater, klockor, kameror och en kortvågssändare. Han gav henne sändaren, en klocka med inbyggd GPS och en kamera och film. Calzon var ute efter känslig information. Kent frågade efter oljedepåer och uppgifter om hälsoföretaget Servimed, riktat till utlänningar. Kent uppdrog också åt Godínez att fotografera säkerhetsarrangemangen runt Carlos Lages hus. Lage var vid denna tid vice regeringschef. Kent förklarade att USAs regering trodde att Lage kunde bli Castros efterträdare. Han hade också med 500 dollar från Calzon, men han var så nöjd med Godínez så hon fick 700 dollar "för att kunna köpa mig en motorcykel". Godínez konstaterade också att han "Konstigt nog frågade efter samma uppgifter som Robin Meyer." Godínez tog de foton Kent frågat efter och de togs ifrån honom på flygplatsen när han skulle åka hem.

Kent är grundare till Friends of Cuban Libraries (se svenska SILCs "fria bibliotek") men han var inte intresserad av att besöka något bibliotek. Han hade grundat den i oktober 1998 och kom till Kuba fyra månader senare,

men utan några böcker. Godínez tog med Kent hem till olika dissidenter. Där bad han att få använda toaletten och kom sedan ut igen med pengar till dem.

Ett högt pris

Liksom andra säkerhetsagenter som uppträtt som dissidenter har Godínez betalat ett högt personligt pris för detta. Hennes föräldrar stöder revolutionen och hon tvingades flytta hemifrån 1995 på grund av vad hon höll på med. "Allt det här har varit hårt för min familj." Hennes 80-åriga pappa fick reda på sanningen när han såg sin dotter intervjuas på TV. Hans kommentar var: "Jag har sett en ängel förvandlas till en djävul, men aldrig tidigare en djävul förvandlas till en ängel." Och sedan grät han. Idag arbetar Godínez som journalist och skriver en bok om sina erfarenheter som dubbelagent.

Förlaget KARNEVAL ger i höst ut denna bok om maffian i Havanna, före revolutionen. Den flyttade till Miami, och startade terrorverksamhet mot Kuba därifrån. Bland annat deltog gudfäderna i CIAs försök att mörda Fidel Castro. Med revolutionen gick de miste om sitt projekt att kunna använda Kuba med tyrannen Batista i täten som statlig täckmantel för internationell expansion. Kopplingen finns kvar till dagens exilkubanska externhöger. Läsningen ger en skrämmande inblick av vad Kuba kunde ha varit och vad Bush-regimen vill återföra landet till.